

ת"פ 33572/03/20 - מדינת ישראל נגד מילי חדרה (91) בע"מ, יורם ברנע

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 33572-03-20 מדינת ישראל נ' מילי חדרה (91) בע"מ ואח'
בפני כבוד השופט אסף הראל

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ: עו"ד י' עטון

המאשימה

נגד

1. מילי חדרה (91) בע"מ
2. יורם ברנע ע"י ב"כ: עו"ד נ' פיינבלט ועו"ד
מ' באב"ד

הנאשמים

הכרעת דין

1. בכתב האישום נטען כי הנאשמת - מילי חדרה (91) בע"מ (להלן - **החברה**) - היא חברת בניה וכי במועדים הרלוונטיים שימש הנאשם - יורם ברנע (להלן - **ברנע**) - כמנכ"ל החברה, כנושא משרה ומנהל פעיל מטעמה. נטען כי בביקורות שנערכו בימים 11.3.19 ו- 30.5.19 על ידי מפקחי משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים (להלן - **המשרד**) עלה כי החברה התקשרה עם סלמאן חמודה (להלן - **חמודה**) בהסכם לאספקת מנופאים לביצוע עבודות מנוף; וכי עבודות המנוף בוצעו בחצרי החברה באמצעות שני עובדיו של חמודה - אמיר חאג' יחיא ועבד אלמנעם אגבריה (להלן - **אמיר** ו- **עבד**, בהתאמה). הנאשמים, בתשובתם לכתב האישום, הודו בעובדות אלו. עוד נטען בכתב האישום כי חמודה לא החזיק במועדים הרלוונטיים לכתב האישום ברשיון לעסוק כקבלן כח אדם בהתאם להוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, התשנ"ו - 1996 (להלן - **החוק**). עובדה זו לא היתה במחלוקת במסגרת ההליך כאן (ראו דברי הנאשמים בעמוד 5 לפרוטוקול; ראו גם תעודת עובד ציבור מיום 19.11.18 - עמוד 4 לתיק המוצגים).

2. החברה הואשמה בכך שהתקשרה עם חמודה וקיבלה ממנו שירותי כח אדם מבלי שהיה לו רשיון לשמש קבלן כח אדם בהתאם לחוק, ובכך עברה על החוק (סעיפים 10ב(א) ו- 20(ד) לחוק). ברנע הואשם בכך שהפר את חובתו לפקח ולעשות כל שניתן למניעת ביצוע העבירה שנעברה על ידי החברה (סעיפים 10ב(א) ו- 21 לחוק). הנאשמים כפרו בעובדות אלו שבכתב האישום.

3. הצדדים הסכימו כי כל המסמכים שהציגה המאשימה בתיק המוצגים מטעמה (להלן - **תיק המוצגים**) -

עמוד 1

יתקבלו כראיה. מטעם המאשימה העידה רחל זאבי, מפקחת במשרד אשר בין היתר גבתה הודעה מברנע (להלן - **זאבי**). מטעם הנאשמים העיד ברנע.

4. כעולה מהראיות שהוצגו בפני, החברה התקשרה עם חמודה ב- 10.3.17 בחוזה לאספקת שירותי כח אדם של עגורנאים (עמודים 70-73 לתיק המוצגים) (להלן - **החוזה**). לאחר חתימת החוזה, החל חמודה לספק לחברה שירותי כח אדם של עגורנאים (עדות ברנע בעמוד 9 לפרוטוקול). ברנע זומן לחקירה במשרד בשל חשד לביצוע עבירות על החוק לגבי התקופה 1-3/19. הדבר היה במכתב מיום 1.7.19 (עמודים 101-102 ו- 107-108 לתיק המוצגים). החקירה התקיימה ביום 16.7.19, אז גבתה זאבי מברנע הודעה בכתב (עמודים 116-122 לתיק המוצגים) (להלן - **הודעת ברנע**). מעת שנודע לברנע על זימונו לחקירה במשרד, החליט להפסיק את ההתקשרות שבין החברה לחמודה (עדות ברנע בעמוד 10 לפרוטוקול).

5. חשוב להטעים שהמאשימה לא נקבה בכתב האישום מהי התקופה המדויקת שבה סיפק חמודה לחברה שירותי כח אדם של עגורנאים בכלל, ובפרט לא באמצעות שני העגורנאים אמיר ועבד. חקירתם של הנאשמים במשרד היתה רק לגבי התקופה 1-3/19, וברנע אישר בהודעתו כי חמודה סיפק לחברה שני מנופאים בתקופה 1-3/19, ובהמשך - לאחר שהוצגו לו מסמכים שונים - אישר כי מדובר באמיר ועבד (הודעת ברנע בשורות 38-39, 122-133, 147-150). אין מניעה לקבל כראיה את דבריו של ברנע בהודעתו, המהווים הודאת חוץ של נאשם בחלק מיסודות העבירה, עת שגביית ההודעה הוכחה (עדות זאבי בעמוד 3 לפרוטוקול); ברנע הוזהר כי הוא חשוד בעבירות נושא כתב האישום; ואין כל טענה שההודאה לא היתה חפשית ומרצון (סעיף 12(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א - 1971) (להלן - **פקודת הראיות**). חיזוק להודאה זו של ברנע - בגדר דבר מה נוסף - ניתן למצוא בהודעת אמיר שם ציין כי עבד באתר שבו פעלה הנתבעת בחודשים 1-3/19, וזאת עד 15.3.19 (הודעת אמיר, עמודים 98-99 לתיק המוצגים, בשורות 7-9). לאור זאת אני קובע כי התקופה שבה סיפק חמודה לחברה שירותי כח אדם של עגורנאים, באמצעות אמיר ועבד, היתה בחודשים 1-3/19.

6. לאור העובדה כי תקופת אספקת שירותי כח האדם של עגורנאים היתה בחודשים 1-3/19, אין תחולה בענייננו להוראת סעיף 9א לחוק, הקובעת כי אדם לא יעסוק כקבלן כח אדם הנותן שירותי כח אדם של עגורנאים, אלא אם ניתן לו היתר מיוחד לכך על ידי שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים. זאת מאחר ומועד תחילת תוקפה של הוראת סעיף 9א לחוק היה רק ביום 7.7.19 (סעיף 2 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם (תיקון מס' 12), התשע"ט - 2019). על כן, כדי שחמודה יוכל לספק כדין לחברה שירותי כח אדם של עגורנאים בחודשים 1-3/19, היה עליו להחזיק ברשיון לעסוק כקבלן כח אדם לפי סעיף 2(א) לחוק.

האחריות הפלילית של החברה

7. בהתקשרות בין חמודה והחברה, שימש חמודה כקבלן כח אדם. זאת היות והוא סיפק לחברה שירותי כח אדם של עגורנאים בחודשים 1-3/19. החברה קיבלה ממנו שירותי כח אדם של עגורנאים בחודשים 1-3/19, באמצעות אמיר ועבד. לכך יש להוסיף כי אין מחלוקת שבתקופה זו לא היה בידי חמודה רשיון לעסוק כקבלן כח אדם לפי סעיף 2(א) לחוק (להלן - **הרשיון**).

8. בכל אלה לא די כדי להרשיע את החברה בעבירה של איסור התקשרות עם מי שאינו בעל רשיון לעסוק כקבלן כח אדם (סעיף 10ב(א) לחוק). כדי להרשיעה בעבירה זו, יש להראות שהחברה לא פעלה - עובר להתקשרות עם חמודה - לקבל ממנו עותק מהרשיון. טענת ההגנה של החברה היא שבמועד ההתקשרות בינה ובין חמודה בחוזה, בשנת 2017, הציג חמודה בפני ברנע רשיון לאספקת עגורנאים שנטען על ידי חמודה כי הוא רשיון שהנפיק המשרד, ואז נכרת החוזה. בהמשך, כך טוענים הנאשמים, לאחר שברנע זומן לחקירה במשרד בשנת 2019 בחשד לביצוע עבירות על החוק, הבינו הנאשמים כי המסמך שמסר חמודה לברנע - ושנחזה להיות רשיון לפי החוק - היה מסמך מזויף, ועל כן פנה ברנע למשטרת ישראל ביום 14.7.19 והגיש שם תלונה נגד חמודה בגין זיוף מסמך. מגרסת הנאשמים עולה כי חמודה לא רק הציג בפניהם עותק מהמסמך אלא גם מסר לנאשמים עותק מהמסמך בעת כריתת החוזה, שכן ברנע טוען כי מסר את המסמך למשטרה בעת הגשת התלונה. כחצי שנה לאחר שברנע זומן לחקירה במשרד, פנה אליו חמודה בהצעה לספק לחברה כח אדם של עגורנאים, ואז הציג לברנע היתר מיוחד לפי סעיף 9א לחוק הנושא תאריך 29.12.19. נטען כי המסמך המזויף שחמודה הציג לברנע בשנת 2017, היה דומה לאותו היתר מיוחד (אישור משטרת ישראל בדבר הגשת תלונה - מוצג נ/2; מוצג נ/1 - היתר מיוחד לפי סעיף 9א לחוק, מתאריך 29.12.19; עדות ברנע בעמודים 9-10, 12, 15 לפרוטוקול; הודעת ברנע בשורות 163-180; סעיף 11 לפקודת הראיות). במהלך מסירת הודעתו, ביקשה זאבי מברנע שיעביר לה עותק מהרשיון שהוא טוען שקיבל מחמודה בשנת 2017. ברנע השיב כי יפנה למשטרה לקבלת עותק (הודעת ברנע בשורות 194-195). ברנע טוען כי פנה למשטרה כדי לקבל עותק מהמסמך, אך המשטרה סרבה למסור לו עותק ממנו. ברנע עדכן את זאבי על כך בשיחה טלפונית ביום 23.7.19, שבוע לאחר שמסר את הודעתו בכתב (מזכר של זאבי מיום 23.7.19 - עמוד 159 לתיק המוצגים; עדות זאבי בעמוד 3 לפרוטוקול; עדות ברנע בעמוד 16 לפרוטוקול).

9. היסוד הנפשי הנדרש בעבירה בה הואשמה החברה, הוא מודעות (סעיף 20(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ע"פ (ארצי) 35705-09-19 ספירשטיין נ' מדינת ישראל, פס" 5 (13.12.2020)). יש לקבוע כי החברה היתה מודעת לחובה המוטלת עליה, בעת התקשרותה עם חמודה בשנת 2017, לקבל ממנו העתק מרשיון שלו לעסוק כקבלן כח אדם. זאת ניתן ללמוד מטענת ההגנה לפיה עותק מרשיון כזה הוצג לה בפועל על ידי חמודה, והדבר לא נסתר בעדותו של ברנע (ראו למשל עדותו בעמוד 11 לפרוטוקול, שורה 10 וכן בעמודים 12 ו- 15 לפרוטוקול). החברה היתה מודעת גם לעצם התקשרותה עם חמודה ולכך שסיפק לה בפועל שירותי כח אדם של עגורנאים בחודשים 1-3/19. הנאשמים לא טוענים אחרת.

10. הסוגיה שיש להכריע בה היא האם נכונה טענת ההגנה כי חמודה מסר לחברה, בעת ההתקשרות בחוזה בשנת 2017, מסמך מזויף הנחזה להיות רשיון לפי סעיף 2(א) לחוק. ככל שהתשובה לכך תהיה חיובית, אפשר שהתוצאה תהיה כי יהיה מקום לקבוע שלא מתקיים בחברה היסוד הנפשי של מודעות לכך שהתקשרה עם אדם שאין ברשותו רשיון לפי סעיף 2(א) לחוק.

11. הנאשמים לא הציגו בהליך כאן עותק מהמסמך שנטען כי חמודה מסר לברנע בעת כריתת החוזה. כאמור, ברנע טוען כי מסר את המסמך למשטרה בעת הגשת תלונה כנגד חמודה על זיוף מסמך, וכי המשטרה סרבה למסור לברנע עותק מהמסמך, למרות שהתבקש על ידי זאבי להציגו במסגרת חקירתו במשרד על ביצוע עבירות על החוק. טענתם העיקרית של הנאשמים היא כי היה על המדינה, כרשות החוקרת, לחקור טענתו זו של ברנע. כך, נטען כי היה עליה לפנות למשטרה בעצמה כדי לקבל ממנה עותק מהמסמך. כך, נטען כי היה עליה לחקור את חמודה בענין

זה. נטען כי לא היה זה מתפקידם של הנאשמים לבצע פעולות חקירה כאלה. נטען כי בכך נפגעה הגנתם של הנאשמים. המאשימה, מנגד, טוענת כי הנטל כאן מוטל על הנאשמים להוכיח את טענת ההגנה שלהם, והם לא עמדו בו עת לא הציגו את המסמך שנטען כי חמודה מסר לברנע בעת כריתת החוזה בשנת 2017 ואף לא זימנו את חמודה למתן עדות. נטען כי לנאשמים היו כמה הזדמנויות להציג את המסמך בפני רשויות החקירה, אולם תחת לעשות זאת, הגיש ברנע תלונה למשטרה יום לפני חקירתו במשרד, ונטען כי הגיש את המסמך למשטרה.

12. יש לדחות את טענת החברה. בהתקשרות כדין עם מי שהוא בעל רישיון לעסוק כקבלן כח אדם, נדרש מקבל השירות לקבל מקבלן כח האדם עותק מהרשיון של אותו קבלן (סעיף 10ב(א) לחוק). מקבל שירות שלא יכול להציג העתק מרשיון כזה שנמסר לו, הגיוני וסביר לקבוע שהתקשר עם קבלן מבלי שעותק מהרשיון הומצא לו. הטוען אחרת, עליו נטל השכנוע. המאשימה הוכיחה כי אין בידי החברה עותק מרשיון קבלן כח אדם של חמודה, שאמור היה להימסר לה בעת שהתקשרה עמו בחוזה בשנת 2017. הנאשמים לא טוענים אחרת. בכך עמדה המאשימה בנטל המוטל עליה, באופן שהעביר לחברה את הנטל להוכיח את טענת ההגנה שלה. החברה לא הוכיחה כי חמודה מסר לה, בשנת 2017 בעת כריתת החוזה, מסמך מזויף הנחזה להיות רשיון לפי סעיף 2(א) לחוק. הנטל להוכיח טענת הגנה זו, מוטל על הנאשמים והם לא עמדו בו. נאשם לא יכול לצאת לידי חובה בחקירתו בהפרכת טענת הגנה בעלמא, ולהיבנות מכך שאותה טענה לא נחקרה על ידי רשויות החקירה. כל מקרה יבחן לפי נסיבותיו. היכן שמדובר בטענת הגנה שלנאשם יש את היכולת הטובה ביותר להוכיחה בראיות, יש להטיל עליו לעשות זאת. זהו בדיוק המקרה כאן. יש לזכור כי טענת הנאשמים היא שהמסמך המזויף נמסר לברנע על ידי חמודה. ברנע אף שמר אותו לאורך השנים - מאז כריתת החוזה בשנת 2017 - שכן הוא טוען שהציג למשטרה בעת שהגיש את התלונה כנגד חמודה ביום 14.7.19. לא אמור היה להיות קושי כלשהו לחברה להציג את המסמך לחוקרי המשרד. יוזכר כי המסמך היה בידי הנאשמים עד יום 14.7.19 - מועד הגשת התלונה במשטרה, היינו יומיים לפני שברנע נחקר על ידי זאבי ומסר הודעה ביום 16.7.19. הנאשמים ידעו היטב שהם מזומנים למשרד לחקירה על חשד לביצוע עבירות על החוק - הן עבירות המיוחסות לחברה והן כאלה המיוחסות לברנע כנושא משרה בחברה. כך נרשם במפורש בזימון בכתב לחקירה באזהרה שנשלח להם על ידי המשרד (עמודים 109-110 לתיק המוצגים). ראייה מרכזית בהגנת הנאשמים היא הטענה כי חמודה מסר להם רשיון מזויף המתיר לו לעסוק כקבלן כח אדם. לא ברור מדוע מצאו הנאשמים טעם להיפטר מעותק ממסמך זה שהיה ברשותם, ולמסור את העותק היחיד למשטרה ולא לשמור עותק ממנו טרם מסירתו למשטרה. הרי הנאשמים ידעו, במועד הגשת התלונה למשטרה, כי יומיים לאחר מכן ידרשו למסור גרסה לחוקרי המשרד. וודאי ידעו כבר אז כי בגרסה זו תעלה הטענה - כפי שעלתה בפועל בהודעת ברנע - כי נמסר לחברה על ידי חמודה רשיון מזויף. לא היה כל הגיון שהנאשמים לא יותירו בידיהם עותק מאותו מסמך מהותי. מדובר בפעולה כה פשוטה לביצוע, עד שאי ביצועה - תוך טענה כי המסמך נמסר למשטרה ואין עוד עותק ממנו שניתן להציג - מפחית מאוד ממשקל טענת הנאשמים על כך מסמך כזה היה קיים אי פעם.

13. הנאשמים כלל לא הוכיחו מה היה תוכנה של התלונה שהגיש ברנע במשטרה, והאם במסגרת אותה תלונה הוגש למשטרה המסמך שנטען שחמודה מסר לחברה בשנת 2017. האישור על הגשת התלונה (מוצג נ/2) אינו מפרט מידע זה. גם אם נכונה טענת הנאשמים כי העותק היחידי מהמסמך נמסר למשטרה, יכולים היו הנאשמים לפעול מול המשטרה כדי לקבל עותק ממנו - על מנת להציג לחוקרי המשרד או להציג כראיה בהליך כאן. הנאשמים לא הוכיחו כי נקטו בפעולה כזו. טענת ברנע כי פנה למשטרה כדי לקבל עותק מהמסמך וסורב - לא הוכחה (עדות ברנע בעמוד 16 לפרוטוקול). לא סביר בעיני כי בעת שתלויה ועומדת חקירה פלילית כנגד הנאשמים על ביצוע עבירות על

החוק, יסתפק ברנע בסירוב סתם של המשטרה לספק לו עותק מהמסמך שהוא עצמו טוען שמסר לה בעת הגשת התלונה. לא נעשה נסיון כלל של הנאשמים לפנות למשטרה בכתב ולהסביר לה שמתנהלת כנגד הנאשמים חקירה במשרד וכי הם נדרשים להציג את המסמך במסגרתה. אף בהליך כאן לא נעשה נסיון כלשהו להשתמש באמצעים שעומדים לרשות נאשם בהליך פלילי, כדי לקבל מהמשטרה עותק מהמסמך (סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982).

14. לא רק שהנאשמים לא נקטו - הן במהלך החקירה במשרד והן בהליך כאן - בפעולה כלשהי להוכחת טענת ההגנה שהעלו בדבר קיומו של מסמך מזויף, הם גם לא טרחו לזמן את חמודה למתן עדות בענין זה.

15. בנסיבות אלו, עת הנאשמים טוענים כי המסמך המזויף היה בחזקתם יומיים לפני מועד החקירה במשרד, ועת שהכנת עותק צילומי ממסך כה מהותי בהגנתם אינו עולה כדי פעולה שקשה שלבצעה, בדין לא המשיך המשרד לחקור את טענת ההגנה בדבר קיומו של מסמך מזויף שהועלתה על ידי ברנע בהודעתו. בהיעדר ראשית ראיה לטענת הגנה זו, לא מחוייב היה המשרד להתחיל בפעולות חקירה בהתייחס לטענת הגנה שנטענה בעלמא. בנסיבות אלו, לא יכולים הנאשמים להיבנות בהליך כאן מכך שהמאשימה לא חקרה את אותה טענת הגנה שנטענה בעלמא. בנסיבות אלו, לא כטענת הגנה גם בהליך כאן, והיא לא הוכחה כלל על ידי הנאשמים. אין כאן מחדל חקירה של המשרד. הגנת הנאשמים לא קופחה, עת שהם עצמם טוענים כי היתה להם שליטה במסמך וכי מסרו אותו למשטרה - יומיים לפני חקירתם על ידי המשרד - באופן המונע את הצגתו בעת חקירתם, למרות שידעו כי יידרשו להציגו במסגרת טענות ההגנה שלהם באותה חקירה. חשוב להבהיר כי לא מדובר בראיה פסידה - כמו טביעת אצבע שלא נבדקה במהלך חקירה על ידי רשות חוקרת. מדובר במסמך שהנאשמים עצמם טוענים כי נקטו בפעולה - הגשתו למשטרה - באופן שמנעה את הצגתו בחקירתם במשרד. בנסיבות אלו, היה על הנאשמים לנקוט בפעולות - בחקירתם וגם בהליך כאן - כדי לקבל עותק מהמסמך כדי שיוכלו לבסס עליו את הגנתם. הם לא עשו זאת ויש לקבוע כי לא הוכיחו את טענת ההגנה.

16. במהלך הדיון התברר כי חמודה נחקר על ידי המשרד, במסגרת חקירה המתנהלת נגדו. הוא לא נחקר במסגרת החקירה שניהל המשרד בעניינם של הנאשמים (דברי ב"כ המאשימה בעמוד 5 לפרוטוקול). הנאשמים טוענים כי לא ידעו כלל כי חמודה נחקר, וכי לו ידעו על כך - היו מבקשים לעיין במסמכים, בהיותם מהותיים להגנתם. נטען כי בכך נפגעה הגנת הנאשמים. טענה זו לא מקובלת עלי. מתיק המוצגים עולה כי בפני הנאשמים הוצגו מסמכים שמהם ניתן היה להסיק כי נערכת חקירה בנוגע לעסק של חמודה. כך, הדבר צויין במפורש בסעיף 1 לדרישה של המשרד לחברה להמצאת מסמכים (עמוד 33 לתיק המוצגים). כך, הדבר צויין במזכר שערכה המפקחת קורל ראדה ביום 29.5.19 (עמוד 97 לתיק המוצגים). הנאשמים לא פנו למאשימה ולא ביקשו לדעת האם חמודה מסר הודעה, וככל שכן - לא ביקשו לקבלה. בכל מקרה, לא שוכנעתי שהגנת הנאשמים נפגעה. יש לזכור כי הנאשמים לא פעלו כדי לקבל לידיהם את הראיה החשובה ביותר - עותק מרשיון שניתן לחמודה לעסוק כקבלן כח אדם ואשר הנאשמים טוענים כי נמסר להם. זו פעולה שהנאשמים ביו צריכים לנקוט בה. כאמור, לא הוכח כי הם פנו למשטרה בענין זה. גם בהליך כאן לא נעשה על ידם שימוש בכלים שיכולים היו להביא לקבלת מהמשטרה עותק מהמסמך.

17. התוצאה היא שהוכח כי החברה התקשרה עם חמודה בחוזה בשנת 2017, וקיבלה ממנו שירותי כח אדם של שני עגורנאים בחודשים 1-3/19, מבלי שקיבלה מחמודה עותק מרשיון המתיר לו לעסוק כקבלן כח אדם לפי החוק.

זאת, על אף שהיתה מודעת לחובתה לקבל ממנו העתק מרשיון כזה. בכך מתקיימים בחברה כל היסודות העובדתיים של העבירה, לרבות היסוד הנפשי של מודעות, ויש להרשיעה בעבירה על סעיף 10ב(א) לחוק.

אחריותו הפלילית של ברנע

18. על ברנע, כנושא משרה בחברה, מוטלת היתה החובה לפקח ולעשות כל שניתן למניעת העבירה שעברה החברה על סעיף 10ב(א) לחוק. מעת שקבעתי כי החברה עברה עבירה כזו, חזקה היא שברנע הפר חובה זו, אלא אם יוכיח ברנע "שנהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה" (סעיף 21 לחוק).

19. ברנע לא עמד בנטל השכנוע לסתור את החזקה. ברנע היה מודע לעצם ההתקשרות של החברה בשנת 2017 עם חמודה ולעצם קבלת שירותי כח אדם של עגורנאים ממנו בחודשים 1-3/19. זאת, עת שברנע חתם בעצמו על החוזה. הוא אישר את מודעתו לכל אלה בהודעה שמסר (שורות 36-60 להודעת ברנע). הוא חזר ואישר זאת בעדותו (עדותו בעמוד 9 לפרוטוקול). לאור זאת יש לקבוע כי ברנע לא הוכיח שנהג ללא מחשבה פלילית. יש להוסיף ולקבוע גם כי לא הוכיח שנהג ללא רשלנות וגם לא הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את ביצוע העבירה. ברנע היה מודע, במועד כריתת החוזה בשנת 2017, כי על החברה לקבל מחמודה עותק מרשיון קבלן כח אדם לפי החוק וכי הדבר מהווה תנאי להתקשרות החברה עם חמודה (עדות ברנע בעמוד 12 לפרוטוקול). יוזכר כי טענת ההגנה נסמכת על כך שמסמך כזה נמסר בפועל והעתק ממנו נשמר עד לשנת 2019 עת שהוגש למשטרה. קבעתי כבר כי הנאשמים לא הוכיחו שחמודה מסר להם, במועד כריתת החוזה בשנת 2017, עותק ממסמך כלשהו הנחזה להיות רשיון לעסוק כקבלן כח אדם. חרף זאת, התקשרה החברה עם חמודה בחוזה. ברנע - כמי שחתם על החוזה בשם החברה (שורות 59-60 להודעת ברנע) - יכול היה ללא קושי למנוע את ההתקשרות בחוזה עת לא הוצג לחברה על ידי חמודה עותק מרשיון שלו לעסוק כקבלן כח אדם. הוא לא עשה כן, ויש לקבוע כי לא עשה כל שניתן כדי למנוע את ביצוע העבירה. מעת שברנע היה מודע כי תנאי להתקשרות החברה בחוזה עם חמודה הוא הצגת עותק מרשיון המתיר לחמודה לעסוק כקבלן כח אדם, ומעת שרשיון כזה לא הוצג, יש לקבוע כי ברנע היה מודע לכך שהחברה מתקשרת בחוזה עם חמודה מבלי שהוצג לה עותק מרשיון כאמור (ע"פ 6294/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 125 (20.2.2014)).

סיכום

20. אני מרשיע את החברה בכך שהתקשרה בשנת 2017 עם חמודה בחוזה לאספקת שירותי כח אדם של עגורנאים, מבלי שהוצג לה על ידי חמודה עותק מרשיון המתיר לו לעסוק כקבלן כח אדם לפי החוק. בפועל, סיפק חמודה לחברה במסגרת התקשרות זו שירותי כח אדם של שני עגורנאים בחודשים 1-3/19. זו עבירה על סעיף 10ב(א) לחוק.

21. אני מרשיע את ברנע בעבירה לפי סעיף 21 לחוק על הפרת חובת הפיקוח בכך שלא עשה כל שניתן למנוע מהחברה את העבירה שעברה.

22. טיעונים לעונש יישמעו **ביום 28.6.21 בשעה 13:30**. נדרשת התייצבות אישית של הנאשמים לדיון.

שאם לא כן ניתן יהיה לדון אותם בהיעדרם.

מזכירות בית הדין תמציא עותק מהכרעת הדין לבאי כח הצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשפ"א, 24 מרץ 2021, בהיעדר הצדדים.